

Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej**(Sprawa C-398/10)**

(2010/C 274/29)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Karanasou-Apostolopoulou i A. Alcover San Pedro)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając lub w każdym razie nie powiadamiając Komisji w przewidzianym terminie o ustanowieniu przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) ⁽¹⁾, Republika Grecji uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2007/2/WE do prawa krajowego upłynął w dniu 14 maja 2009 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 10 sierpnia 2010 r. w sprawie T-237/05, Éditions Odile Jacob SAS przeciwko Komisji, wniesione w dniu 9 czerwca 2010 r. przez Komisję Europejską**(Sprawa C-404/10 P)**

(2010/C 274/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders, O. Beynet i P. Costa de Oliveira, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Éditions Odile Jacob SAS, Lagardère SCA

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie wydanego w dniu 9 czerwca 2010 r. wyroku w sprawie T-237/05 Éditions Odile Jacob SAS przeciwko Komisji w zakresie, w jakim Sąd stwierdził w nim nieważność decyzji Komisji z dnia 7 kwietnia 2005 r., w której instytucja ta odmówiła dostępu do dokumentów dotyczących postępowania kontrolnego w sprawie koncentracji nr COMP/M.2978;

— oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej do Sądu przez drugą stronę postępowania odwoławczego i wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia w kwestiach stanowiących przedmiot niniejszego odwołania;

— obciążenie skarżącej w pierwszej instancji kosztami poniesionymi przez Komisję zarówno w pierwszej instancji, jak i w ramach niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja opiera swe odwołanie na dwóch zarzutach.

W ramach pierwszego z nich wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd popełnił błąd w wykładni rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ nie biorąc, dla celów interpretacji wyjątków od prawa dostępu do dokumentów, pod uwagę przepisów rozporządzenia Rady nr 4064/89 ⁽²⁾ w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw. W opinii Komisji ogólne zasady rządzące prawem dostępu do dokumentów winny bowiem uwzględniać szczególnie cechy postępowań w dziedzinie prawa konkurencji oraz gwarancje poufności zaoferowane biorącym udział w koncentracji przedsiębiorstwom.

W ramach drugiego zarzutu, który składa się z pięciu części, Komisja podnosi dokonanie przez Sąd błędnej wykładni art. 4 ust. 2 i 3 ww. rozporządzenia nr 1049/2001 w zakresie, w jakim rozstrzygnął on, że wnosząca odwołanie miała obowiązek konkretnego i indywidualnego zbadania wszystkich dokumentów, których dotyczyły wnioski o przyznanie dostępu,